

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 3C/3/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8523200051
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Mišenková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2024:8523200051.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudkyňou JUDr. Emíliou Mišenkovou v sporovej veci Okresný súd Stará Ľubovňa v spore žalobcov: 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XXX, XXX XX D. E., 2/ F. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XXX, XXX XX D. E., obaja zastúpení Advokátskou kanceláriou VIS LEGIS, s.r.o., so sídlom Panenská 7, 811 03 Bratislava, IČO: 47 728 949, proti žalovanej: G. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX/XX, XXX XX D. E., zastúpená Advokátskou kanceláriou I. J., advokáta, so sídlom Kmeťova 13, 040 01 Košice, IČO: 50 280 970, v konaní o určenie neúčinnosti Dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že dohoda o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov uzatvorená medzi žalovanou G. H. a G. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XX, XXX XX D. E., dňa 31.05.2024, ktorej vklad do katastra nehnuteľností bol povolený na základe rozhodnutia Okresného úradu Stará Ľubovňa, katastrálny odbor č. V-1490/2022 zo dňa 09.08.2022, je v časti vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v katastrálnom území D. E., obec D. E., okres D. E. evidovanými Okresným úradom Stará Ľubovňa, katastrálnym odborom na liste vlastníctva číslo XXXX, a to pozemok, parcely registra „C“, parc. č. 4165, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 690 m², pozemok, parcely registra „C“, parc. č. 4168/5, druh pozemku: orná pôda, o výmere 171 m² a rodinný dom so súp. č. XXX, postavený na pozemku parcely registra „C“, parc. č. 4165, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 690 m², voči žalobcovi 1/ a žalobcovi 2/ právne neúčinná.

II. Žalobcom v 1. a 2. rade priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia podali na tunajšom súde dňa 12.1.2023 žalobu, ktorou sa domáhali určenia, že dohoda o vyporiadaní BSM uzatvorená medzi žalovanou G. H., ktorej vklad bol povolený na základe rozhodnutia Okresného úradu, katastrálneho odboru Stará Ľubovňa, č. V 1490/2022 zo dňa 9.8.2022, vo vzťahu k prevodu nehnuteľností presne špecifikovaných v petite podanej žaloby, je voči ním právne neúčinná. Zároveň žiadali, aby im súd priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 %.

2. V dôvodoch žaloby uviedli, že dňa 22.01.2018 bola medzi žalobcami ako objednávateľmi a G. H., manželom žalovanej, uzatvorená zmluva o dielo (ďalej aj „zmluva“), predmetom ktorej bol (i) záväzok žalovaného vykonať pre žalobcov dielo špecifikované v prílohe č. 1 zmluvy (ďalej aj „dielo“) za podmienok uvedených v zmluve, ako aj na základe projektovej dokumentácie k dielu „Rodinný dom p. A. B., Stará Ľubovňa“ a (ii) záväzok žalobcov zaplatiť dlžníkovi za zhotovené dielo dohodnutú cenu diela, ktorá bola fixne dohodnutá vo výške 100.000,- eur. Žalobcovia poukázali dlžníkovi sumu celkom vo výške

105.000 eur, z ktorých suma vo výške 5.000,- eur bola následne dlžníkom vrátená späť. Žalobcovia tak riadne a včas zaplatili dlžníkovi po častiach fixne dohodnutú cenu diela spolu vo výške 100.000,- eur. Žalobcovia podaním zo dňa 26.07.2019 označeným ako „Odstúpenie od zmluvy o dielo, Predžalobná výzva“, odstúpili od zmluvy v zmysle ustanovenia § 642 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré bolo dlžníkovi doručené osobne dňa 26.7.2019 (a následne aj poštou), čím sa zmluva zrušila ku dňu 26.7.2019. Do momentu zrušenia zmluvy došlo zo strany dlžníka k čiastočnému zhotovovaniu diela, ktoré však nebolo vyhotovené v súlade so zmluvou, projektom, či požiadavkami žalobcov a ani v súlade s predpísanými technickými normami. Z dôvodu zrušenia zmluvy na základe platného odstúpenia od zmluvy vznikol žalobcom voči dlžníkovi nárok na vrátenie uhradenej ceny diela pripadajúcej na práce, ktoré zhotovené neboli, resp. boli zhotovené dlžníkom vadne, a to z titulu bezdôvodného obohatenia, ktorého výška bola v zmysle odborného vyjadrenia vypracovaného znalcom Ing. Miroslavom Lissým stanovená na sumu 41.524,38 eur. Žalobcom vznikol voči dlžníkovi ďalej nárok na náhradu škody vo výške 871,57 eur, pozostávajúci z nákladov na demontáž a odstránenie vadnej zadnej zvislej izolácie a nárok na úhradu škody vo výške 550,- eur z titulu vypracovania odborného vyjadrenia. Žalobcovia podali návrh na vydanie platobného rozkazu na Okresný súd Banská Bystrica, ktorým sa domáhali voči dlžníkovi zaplataenia vyššie označených súm. Okresný súd Banská Bystrica žalobe v celom rozsahu vyhovel platobným rozkazom sp. zn. 25Up/765/2020 zo dňa 13.5.2020, proti ktorému podal žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu odpor. Následne o nároku žalobcov rozhodol Okresný súd Stará Ľubovňa rozsudkom 8C/36/2020 zo dňa 4.11.2022, ktorým priznal žalobcom voči dlžníkovi uplatňovaný nárok v časti sumy 42.705,95 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 42.155,95 eur od 27.7.2019 do zaplataenia a vo výške 5 % ročne zo sumy 550,- eur od 6.6.2020 do zaplataenia, a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Dlžník a žalovaná boli bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností nachádzajúcich sa v kat. úz. D. E., zapísaných na LV č. XXXX, a to až do dňa 9.8.2022. Dlžník so žalovanou uzatvorili dohodu o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej aj „BSM“), predmetom ktorej bolo o. i. vyporiadanie BSM dlžníka a žalovanej k nehnuteľnostiam, na základe ktorej sa dňa 9.8.2022 žalovaná stala výlučnou vlastníčkou uvedených nehnuteľností. Žalobcovia poukázali na to, že ku dňu podania žaloby majú voči dlžníkovi pohľadávku, ktorú dlžník neuhradil, a to ani sčasti. Dlžník a žalovaná si na základe dohody o vyporiadaní BSM vyporiadali BSM k nehnuteľnostiam tak, že výlučnou vlastníčkou nehnuteľností sa stala žalovaná, čím sa dlžník zbavil majetku, predajom ktorého by bolo možné uspokojiť pohľadávku žalobcov. Zároveň žalobcom nie je známe, že by dlžník bol vlastníkom iného majetku takej hodnoty, že by mohol uspokojiť pohľadávku žalobcov v celej výške a v primeranej dobe, a preto sa žalobcovia domáhajú, aby súd určil, že dohoda o vyporiadaní BSM je v časti vyporiadania BSM k nehnuteľnostiam voči žalobcom právne neúčinná. Spolu so žalobou žalobcovia podali aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia a žiadali, aby súd uložil žalovanej povinnosť nenakladať s tam označenými nehnuteľnosťami až do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

3. Žalobcovia k žalobe pripojili ako dôkazy výpisy z listov vlastníctva č. XXXX, rozsudok Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 8C/36/2020-349 zo dňa 4.11.2022, návrh na vydanie platobného rozkazu o zaplataenie 42.945,95 eur, vyúčtovanie znalečného č. 2/2020, príjmový pokladničný doklad zo dňa 24.1.2020, odborné vyjadrenie č. 2/2020 vypracované Ing. Miroslavom Lissým, odstúpenie od zmluvy zo dňa 26.7.2019, príjmový pokladničný doklad zo dňa 6.8.2018 a výpisy z účtov UniCredit Bank.

4. Tunajší súd uznesením č.k. 3C/3/2023-81 zo dňa 27.1.2023 vydal neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanej povinnosť nenakladať s nehnuteľnosťami nachádzajúcimi sa v katastrálnom území D. E., obec D. E., K. D. E., evidovanými na LV č. XXXX, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Uznesenie spolu so žalobou zaslal žalovanej, ktorú zároveň uznesením č.k. 3C/3/2023-86 zo dňa 27.1.2023 vyzval, aby sa v lehote 15 dní odo dňa doručenia tohto uznesenia vyjadрила k žalobe a predložila dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

5. Žalovaná podala dňa 17.2.2023 vyjadrenie k žalobe a zároveň aj odvolanie proti uzneseniu, ktorým súd prvej inštancie vyhovel návrhu žalobcov a nariadil neodkladné opatrenie. Mala za to, že žalobcovia neosvedčili dôvodnosť obavy, že by budúci výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený a preto návrh na nariadenie neodkladného opatrenia považovala za nedôvodný.

6. V ďalšej časti podania žalovaná podala vyjadrenie k žalobe, kde v úvodnej časti predostrela rozsiahly teoretický výklad zákonného ustanovenia § 42a Občianskeho zákonníka a následne uviedla, že žalobcovia nedisponujú vymáhateľnou pohľadávkou a doposiaľ nejestvuje záver o tom, že dlžníkov

úkon ukrátil ich uspokojenie. Rovnako úvahy žalobcov o tom, že žalovaná pristúpila k zrušeniu BSM a následne k podpisu dohody o vyporiadaní BSM za účelom poškodenia záujmov žalobcov, sú ničím nepodložené teoretické úvahy žalobcov. Žalovaná pristúpila k zrušeniu BSM z vážnych osobných dôvodov, ktoré v prípade potreby uvedie súdu na pojednávaní. V ďalšej časti vyjadrenia žalovaná pokračovala v teoretickom výklade inštitútu odporovateľnosti právnych úkonov. V závere vyjadrenia uviedla, že súdne konanie vedené na Okresnom súde Stará Ľubovňa po sp. zn. 8C/36/2020, v rámci ktorého žalobcovia uplatnili nárok voči manželovi žalovanej, napokon nie je právoplatne skončené a žalobcovia teda nielenže nevedú voči manželovi žalovanej exekučné konanie, ale nemajú k dispozícii ani len právoplatné rozhodnutie svedčiacie o dôvodnosti ich nároku voči manželovi žalovanej. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd uznesenie Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 27.1.2023 č.k. 3C/3/2021-81 zmenil a návrh žalobcov na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Vo vzťahu k veci samej žiadal, aby súd žalobu zamietol a žalovanej priznal voči žalobcom nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

7. Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 16Co/7/2023-122 zo dňa 27.3.2023 potvrdil uznesenie tunajšieho súdu, ktorým konajúci súd vyhovel návrhu žalobcov na nariadenie neodkladného opatrenia.

8. Žalobcovia v replike k vyjadreniu žalovanej uviedli, že žalovaná zdôvodňuje údajnú nevymáhateľnosť pohľadávky žalobcov len s poukazom na argumentáciu, v zmysle ktorej vymáhateľnosť pohľadávky stotožňuje s vykonateľnosťou pohľadávky. Žalobcovia majú za to, že uvedené tvrdenie je nesprávne, čomu nasvedčuje aj právny názor uvedený v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/102/99 zo dňa 23.12.1999, uverejnený v Zbierke stanovísk a rozhodnutí súdov SR ročník 2001 pod č. 44 (R 44/2001) a tiež v uznesení veľkého senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1VCdo/1/2022 zo dňa 17.5.2022, v ktorom veľký senát Najvyššieho súdu SR jasne vo výroku tohto uznesenia uviedol právny záver, že: „Vymáhateľná pohľadávka v zmysle ustanovenia § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka je pohľadávka, ktorú možno úspešne vymáhať v základnom súdnom konaní.“ V zmysle uvedeného právneho názoru veľkého senátu je zrejmé, že neexistuje dôvod, aby súd žalobu zamietol z dôvodu, že pohľadávka nebola judikovaná. Žalobcovia ďalej opätovne podotkli, že žalovaná akýkoľvek ďalší dôvod údajnej nevymáhateľnosti pohľadávky neuviedla a zároveň ani nepreukázala. K námietke žalovanej, že od dlžníka nezískala žiadny prospech, nakoľko vlastnila 100 % majetku patriaceho do BSM aj pred uzavretím dohody o vyporiadaní BSM, teda sa žiadnym spôsobom neobohatila, žalobcovia uviedli, že žalovaná sa na základe zápisu vkladu Dohody o vyporiadaní BSM do katastra nehnuteľnosti stala výlučnou vlastníčkou nehnuteľností, tým (i) odpadlo akékoľvek obmedzenie jej vlastníckeho práva zo strany dlžníka, čím žalovaná získala zrejmy prospech, (ii) došlo objektívne k zmenšeniu hodnoty majetku dlžníka a (iii) dlžník sa zbavil majetku, ktorého predajom v exekúcii by mohla byť pohľadávka žalobcov uspokojená. Žalobcovia majú za to, že uvedené skutočnosti majú za následok, že žalobcovia nemôžu dosiahnuť uspokojenia svojej pohľadávky z majetku dlžníka, hoci nebyť tejto dohody o vyporiadaní BSM by sa z majetku dlžníka mohli uspokojiť (resp. uspokojiť aspoň z časti). Vzhľadom na vyššie uvedené a samotnú žalobu jedinou možnou obranou žalobcov ako sa domôcť, aby mohli uspokojiť svoju pohľadávku z majetku predstavujúceho nehnuteľnosti, ktoré na základe dohody o vyporiadaní BSM ušli z bezpodielového spoluvlastníctva dlžníka a žalovanej ako jeho manželky, je práve podanie žaloby a domáhanie sa určenia právnej neúčinnosti časti dohody o vyporiadaní BSM súdom v zmysle žalobného návrhu.

9. Repliku žalobcov zaslal súd právnemu zástupcovi žalovanej spolu s uznesením č.k. 3C/3/2023-157 zo dňa 15.4.2023, ktorým vyzval žalovanú, aby v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia sa písomne vyjadrila k vyjadreniu žalobcov, uviedla ďalšie skutočnosti a označila dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd zároveň v zmysle § 167 ods. 4 CSP poučil žalovanú o následkoch sudcovskej koncentrácie konania.

10. Uznesenie obsahujúce výzvu na podanie vyjadrenia, spolu s vyjadrením žalobcov zo dňa 29.3.2023 bolo doručené právnemu zástupcovi žalovanej dňa 3.5.2023. Žalovaná sa v súdom stanovenej lehote (ani po jej uplynutí) k replike žalobcov nevyjadrila, na výzvu súdu žiadny spôsobom nereagovala.

11. Následne súd nariadil pojednávanie na deň 30.5.2024 o 13.00 hod. Predvolanie na pojednávanie bolo doručené právnej zástupkyňi žalobcov dňa 2.5.2024. Právnemu zástupcovi žalovanej súd odoslal predvolanie na pojednávanie (vytýčené na deň 30.5.2024) dňa 17.4.2024. Dňa 3.5.2024 bolo súdu doručené oznámenie o uplynutí úložnej lehoty rozhodnutia do vlastných rúk s fikciou doručenia. V zmysle

§ 111 ods. 3 CSP sa písomnosť považuje za doručенú dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu, t.j. v danom prípade sa má za to, že predvolanie na pojednávanie na deň 30.5.2024 bolo doručené právnomu zástupcovi žalovanej fikciou doručenia dňa 3.5.2024.

12. Právna zástupkyňa žalobcov v 1. a 2. rade na pojednávaní dňa 30.5.2024 poukázala na to, že žalovaná v čase pred uzatvorením dohody o vyporiadaní BSM poznala celý skutkový stav a dostatočným spôsobom aj dlhy svojho manžela, teda nepreukázala, že by nevedela o úmysle. Ďalej konštatovala, že žalovaná žije v spoločnej domácnosti s jej manželom, dlžníkom žalobcov – G. H., na Mýtnej ulici 93, obidvaja tam vlastne žijú, pán H. tam má aj miesto podnikania, čiže žalovaná s vysokou pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou vedela o tom, že má súdny spor a že má pohľadávku voči žalobcom. Sama dohoda o vyporiadaní BSM navyše bola uzatvorená po tom, čo prebiehal súdny spor, preto z pohľadu žalobcov ide o úkon, ktorý je odporovateľný a ktorý bol urobený v úmysle vyslovene ukrátiť veriteľov. Takisto poukázala na to, že vec vedená na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 8C/36/2020 je už právoplatne skončená a dlžník neplnil v zmysle právoplatného a vykonateľného rozhodnutia na základe ktorého je povinný plniť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Do dňa pojednávania z pohľadávky ani z úrokov nebola uhradená tam žalovaným – G. H. žiadna čiastka, čiže aj toto preukazuje, že majú v podstate záujem ukrátiť veriteľov, keďže nerešpektujú ani právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu a teda bude potrebné pristúpiť k exekvovateľnosti majetku. Z toho dôvodu považuje za potrebné, aby tento majetok, teda nehnuteľnosti, označené v žalobe, spadli do portfólia, ktoré bude exekvovateľné. Preto zotrávajú na podanej žalobe a žiadajú, aby súd vyhlásil Dohodu o vyporiadaní BSM, ktorá sa týka predmetných nehnuteľností, voči žalobcovi 1. a žalobcovi 2. za právne neúčinnú.

13. Súd sa vykonal dokazovanie oboznámením obsahu spisového materiálu, oboznámil sa s podanou žalobou, kópiou originálu LV XXXX, kat. úz. D. E., kópiou Rozhodnutia Okresného úradu Stará Ľubovňa, katastrálny odbor číslo vkladu: V 1490/2022 a Dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov zo dňa 31.5.2022, rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 8C/36/2020-349 zo dňa 4.11.2022 a potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 22Co/18/20213-436 zo dňa 26.3.2024, právoplatným dňa 6.5.2024, a ďalším listinným materiálom a zistil skutkový stav, pokiaľ ide o uzavretie zmluvy o dielo medzi žalobcami a G. H., manželom žalovanej, o úhrade ceny diela žalobcami a jej výške, o uzavretí dohody o vyporiadaní BSM medzi G. H. a žalovanou tak, ako je popísaný v dôvodoch podanej žaloby, ktorý žalovaná v tejto časti žiadnym spôsobom nepoprela, preto súd v zmysle zásady hospodárnosti konania považuje za nadbytočné opätovne prepisovať skutkový stav aj na tomto mieste, a preto, pokiaľ ide o popis skutkového stavu, odkazuje (najmä) na bod 2. odôvodnenia tohto rozsudku, a len navyše dodáva nasledujúce.

14. V prejednávanej veci mal súd preukázané, že žalobcovia po odstúpení od zmluvy o dielo zo dňa 22.1.2018 s G. H. sa žalobou podanou na upomínacom súde - Okresnom súde Banská Bystrica (sp. zn. 25Up/765/2020) – domáhali voči G. H., manželovi žalovanej, zaplata sumy 41.524,38 eur z dôvodu vydania bezdôvodného obohatenia, sumy 871,57 eur z titulu náhrady škody a sumy 550,- eur z titulu náhrady škody ako nevyhnutný náklad na zabezpečenie zistenia rozsahu vzniknutej škody. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 13.5.2020 platobný rozkaz, ktorým vyhovel žalobe v celom rozsahu. V uvedenom súdnom spore (tam žalovaný) G. H. nárok žalobcov poprel ako nedôvodný, a preto vec bola postúpená na prejednanie Okresnému súde Stará Ľubovňa, kde sa viedla pod sp. zn. 8C/36/2020. V priebehu tohto súdneho konania (sp. zn. 8C/36/2020) uzatvorila žalovaná s G. H., ktorý je jej manželom, Dohodu o vyporiadaní BSM (ďalej aj „Dohoda“), predmetom ktorej boli okrem iného aj nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom tohto konania. Na základe tejto Dohody a povolením vkladu č. V-1490/2020 zo dňa 9.8.2022 sa žalovaná stala výlučnou vlastníčkou všetkých týchto nehnuteľností, pričom žalovaná a G. H. boli od počiatku vedení ako bezpodieloví spoluvlastníci týchto nehnuteľností, a to aj v čase uzatvorenia zmluvy o dielo medzi žalobcami a G. H., a to až do dňa 9.8.2022. Žalovaná sa na základe predmetnej dohody o vyporiadaní BSM stala navyše výsučnou vlastníčkou aj všetkých huteľných vecí (áut, zariadenia domácnosti atď.) a taktiež aj peňažných prostriedkov na 9-tich účtoch v rôznych bankových inštitúciách. Manželstvo žalovanej a G. H. naďalej trvá.

15. Z dohody o vyporiadaní BSM V 1490/2022 zo dňa 31.5.2022, ktorú si súd vyžiadala na návrh žalobcov z Okresného úradu, katastrálneho odboru, súd zistil, že G. H., manžel žalovanej a žalovaná, ako účastníci dohody, po tom, čo rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 25.4.2022 sp. zn. 6C/3/2022 bolo zrušené ich bezpodielové spoluvlastníctvo, uzatvorili predmetnú dohodu o vyporiadaní

BSM. V čl. III tejto dohody sa konštatuje, že počas trvania manželstva účastníci tejto dohody nadobudli do bezpodielového spoluvlastníctva nehnuteľnosti nachádzajúce sa v kat. úz. D. E., evidované na LV č. XXXX, a to:

- pozemok parc. reg. „C“ č. 4165 o výmere 690 m² – druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie,

- pozemok parc. reg. „C“ č. 4168/5 o výmere 171 m² – druh pozemku: orná pôda,

- stavba – súp. č. XXX, rodinný dom, postavená na parc. reg. „C“ č. 4165 o výmere 690 m², s tým, že účastníci zmluvy sa dohodli, že výlučným vlastníkom týchto nehnuteľností sa stáva žalovaná. V bode IV. Hnuteľné veci sa zmluvné strany dohodli, že žalovaná sa na základe tejto dohody stáva taktiež výlučným vlastníkom hnuteľných vecí: osobných motorových vozidiel: Škoda Fabia, r.v. 2002, Opel Vivaro, r.v. 2005, ďalej všetkého zariadenia a vybavenia domácnosti (sedačka, nábytok, koberce), práčky, chladničky, mrazničky a televízora. V čl. V si účastníci dohody upravili, že žalovaná sa stáva výlučným vlastníkom pohľadávok, práv a povinností, resp. peňažných prostriedkov na bankových účtoch (presne špecifikovaných v dohode o vyporiadaní BSM) vedených v :

1. Slovenskej sporiteľni, a.s.,

2. Slovenskej sporiteľni, a.s.,

3. Prvej stavebnej sporiteľni, a.s.,

4. Prvej stavebnej sporiteľni, a.s.,

5. Prvej stavebnej sporiteľni, a.s.,

6. Všeobecnej úverovej banke, a.s.,

7. Všeobecnej úverovej banke, a.s.,

8. Všeobecnej úverovej banke, a.s.,

a peňažných prostriedkov v nakumulovanej výške ku dňu zániku BSM účastníkov dohody na základe zmluvy o starobnom dôchodkovom sporení č.1000430884, fond: OPTIMAL v.d.f Allianz – Slovenská d.s.s., a.s.

16. V čl. VII sa účastníci dohody dohodli, že na vyrovnanie majetkovej hodnoty, ktorú na základe tejto dohody o vyporiadaní BSM obdržal účastník dohody v 2. rade, t.j. žalovaná vo väčšom rozsahu, vyplatí účastníkovi dohody v 1. rade (G. H.) sumu v celkovej výške 15.000,- eur do 30 dní od uzavretia tejto dohody.

17. V článku VIII. Účastníci dohody zhodne vyhlásili, že do ich BSM nepatria žiadne iné hnuteľné veci, majetkové práva, majetkové hodnoty, pohľadávky, peňažné prostriedky na účtoch, hotovostné peňažné prostriedky, cenné papiere, ani žiadne dlhy a zmluvné či mimozmluvné záväzky než tie, ktoré sú predmetom tejto dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

18. Súdu z jeho úradnej činnosti je známe, že vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 8C/36/2020 rozhodol prvoinštančný súd rozsudkom zo dňa 4.11.2022 č.k. 8C/36/2020-349 tak, že (I.) zastavil konanie v časti týkajúcej sa úroku z omeškania, (II.) uložil žalovanému – G. H. povinnosť zaplatiť žalobcom sumu 42.705,95 eur s príslušenstvom, (III.) v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a ďalšími výrokmi (IV., V.) uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcom trovy konania. Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 22Co/18/2023-436 zo dňa 26.3.2024 (I.) potvrdil rozsudok vo výrokoch II. a IV., (II.) žalobcom priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % a (III.) zrušil rozsudok vo výroku V.

19. Hlavným argumentom žalovanej, ktorým popierala dôvodnosť žaloby bola námietka, že žalobcovia nedisponujú vymáhateľnou pohľadávkou, nakoľko súdne konanie vedené na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 8C/36/2020 nie je právoplatne skončené. V odvolaní proti uzneseniu o nariadení neodkladného opatrenia a zároveň aj vo vyjadrení k žalobe zo dňa 17.2.2023 žalovaná okrem uvedeného argumentu vyslovila názor, že úvahy žalobcov o tom, že žalovaná pristúpila k zrušeniu BSM a následne k podpisu dohody o vyporiadaní BSM za účelom poškodenia záujmov žalobcov, sú ničím nepodložené teoretické úvahy žalobcov, žalovaná pristúpila k zrušeniu BSM z vážnych osobných dôvodov, ktoré v prípade potreby uvedie súdu na pojednávaní. Na vyjadrenie žalovanej reagovali žalobcovia replikou zo dňa 29.3.2023, ktorú súd zaslal právnenému zástupcovi žalovanej spolu s výzvou, aby sa v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia žalovaná písomne vyjadrila k tomuto vyjadreniu žalobcov, aby uviedla ďalšie skutočnosti a označila dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. V uznesení žalovaná bola zároveň v zmysle § 167 ods. 4 CSP poučená o následkoch sudcovskej koncentrácie konania, t.j. o tom, že na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd nemusí

prihliadnuť. Uznesenie bolo riadne doručené právnomu zástupcovi žalovanej dňa 17.4.2023. Žalovaná na výzvu súdu nereagovala, vyjadrenie k replike žalobcov v stanovenej lehote, ani do dňa pojednávania, nepodala.

20. Len pre úplnosť súd uvádza, že zamietol návrh žalobcov na vykonanie dokazovanie výsluchom žalovanej a jej manžela G. H., a to z dôvodu hospodárnosti, nakoľko vzhľadom na vykonané dokazovanie a z neho zistené skutočnosti dospel súd k záveru, že vykonávanie ďalšieho dokazovania by vo vzťahu k zistenému skutkovému a z neho vyplývajúcejmu právnomu stavu veci, neprinieslo iné rozhodnutie vo veci samej, a to najmä s vzhľadom na to, že v danom prípade zo strany žalovanej vo vyjadrení k žalobe neboli produkované žiadne konkrétne skutkové tvrdenia ohľadom nutnosti uzatvorenia dohody o vyporiadaní BSM a navyše žalovaná ani na výzvu súdu, aby sa vyjadrila k replike žalobcov, na uvedenú výzvu súdu nereagovala, a napriek poučeniu o následkoch sudcovskej koncentrácie konania dupliku vo veci nepodala. Ak si žalovaná nespĺnila povinnosť tvrdiť určité skutočnosti a predložiť o nich dôkazy tak, ako bola súdom vyzvaná v zmysle § 167 ods. 2 a § 167 ods. 4 CSP, nemožno ju nútiť, aby skutkové tvrdenia na svoju obranu dopĺňala až na nariadenom súdnom pojednávaní, a to najmä vzhľadom na to, že v zmysle ustálenej judikatúry súdov v zásade platí, že ak neexistujú osobitné dôvody, predloženie skutkových tvrdení alebo dôkazných návrhov až na pojednávaní nie je včasné a súd na ne nemusí prihliadnuť.

Zistený skutkový stav súd podriadil pod tieto zákonné ustanovenia.

21. Podľa § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkové právne úkony podľa odsekov 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený.

22. Podľa § 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka odporovať možno právnomu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrátiť svojho veriteľa, ak tento úmysel musel byť druhej strany známy, a právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobami jeho blízkymi (§ 116 a 117) alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech týchto osôb s výnimkou prípadu, keď druhá strana vtedy dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať.

23. Podľa § 42a ods. 3 Občianskeho zákonníka odporovať možno tiež právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a

- a) osobou jemu blízkou (§ 116 a 117),
- b) právnickou osobou, v ktorej má dlžník alebo osoba uvedená v písmene a) majetkovú účasť aspoň 10 % v čase, keď sa uskutočňuje tento právny úkon,
- c) právnickou osobou, v ktorej je dlžník alebo osoba uvedená v písmene a) štatutárnym orgánom alebo členom štatutárneho orgánu, prokuristom alebo likvidátorom,
- d) právnickou osobou, v ktorej má osoba uvedená v písmene c) majetkovú účasť aspoň 34 % v čase, keď sa uskutočňuje tento právny úkon,

alebo ktorý dlžník urobil v uvedenom čase v prospech osôb uvedených v písmenách a), b), c) alebo d); to však neplatí, ak druhá strana preukáže, že nemohla ani pri náležitej starostlivosti poznať úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa.

24. Podľa § 215 ods. 1 CSP súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu

25. Podľa § 217 ods. 1 CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania tým nie sú dotknuté.

26. Podľa § 151 ods. 1, 2 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

27. Podľa § 153 ods. 1 CSP strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené

včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

28. Podľa § 153 ods. 2 CSP na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

29. Podľa § 153 ods. 3 CSP ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

Na základe takto zisteného skutkového stavu, riadiac sa vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami, súd právne uzatvára:

30. Inštitút odporovateľnosti právneho úkonu je inštitútom zabezpečenia výkonu rozhodnutia a zmyslom žaloby podľa ust. § 42a Občianskeho zákonníka je dosiahnutie rozhodnutia súdu o určení, že dlžníkom učený právny úkon, ktorý skrakuje veriteľove vymáhateľné pohľadávky, je voči nemu neúčinný. V prípade, že súd odporovacej žalobe vyhovie, takéto rozhodnutie predstavuje podklad k tomu, že sa veriteľ môže domáhať výkonu exekúcie postihnutím toho, čo odporovaným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku, a to nielen proti dlžníkovi, ale aj voči osobe, s ktorou alebo v prospech ktorej bol právny úkon urobený. Odporovacia žaloba je teda právnym prostriedkom, ktorý slúži na uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa v exekučnom konaní, a to postihnutím vecí, práv alebo iných majetkových hodnôt, ktoré odporovaným právnym úkonom ušli z dlžníkovho majetku, prípadne vymožením peňažnej náhrady vo výške odpovedajúcej prospechu získaného z odporovateľného právneho úkonu.

31. Dôsledkom odporovateľnosti právneho úkonu je relatívna neúčinnosť právnych úkonov dlžníka ktorými chcel ukrátiť svojich veriteľov, kým voči ostatným osobám uvedený právny úkon naďalej zostáva platný a účinný.

32. Vychádzajúc z ustanovenia § 42 ods. 2 Občianskeho zákonníka plyní, že na právne posúdenie odporovateľnosti právnych úkonov, ktoré dlžník realizoval s osobami jemu blízkymi (§ 116 a 117 OZ), alebo ktoré urobil v prospech týchto osôb sa vzťahuje vyvrátiteľná zákonná domnienka o vedomosti blízkej osoby o ukracujúcom úmysle dlžníka. (porov. Števec, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M., a kol. Občiansky zákonník II. § 1 – 450. 2. vydanie. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2019. s. 354).

33. V prejednávanej veci mal súd za nesporné, že dohoda o vyporiadaní BSM bola uzatvorená počas prebiehajúceho súdneho konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 8C/36/2020 o zaplatenie 42.945,- Eur s príslušenstvom, v ktorej veci žalobcovia sú identickí ako aj v tomto konaní a ako žalovaný v označenom konaní (sp. zn. 8C/36/2020) vystupoval G. H., manžel žalovanej a účastník Dohody o vyporiadaní BSM. Z vyjadrenia právnej zástupkyne na pojednávaní dňa 30.5.2024, avšak aj súdu z jeho činnosti je známe, že konanie vo veci vedenej pod sp. zn. 8C/36/2020 je už právoplatne skončené.

34. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že súdne konanie, v ktorom sa žalobcovia 1/. a 2/. domáhali voči dlžníkovi G. H. zaplatenia sumy 42,945,- eur sa začalo podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 21.4.2020 a po podaní odporu o strany (tam žalovaného) G. H. bola vec postúpená Okresnému súdu Stará Ľubovňa, kde sa viedla pod sp. zn. 8C/36/2020 a dohoda o vyporiadaní BSM bola uzavretá dňa 31.5.2022.

35. Na základe vykonaného dokazovania, prihliadnuc na vyššie popísané skutočnosti, ako aj na obsah samotnej Dohody o vyporiadaní BSM, z ktorej plyní, že na žalovanú prešli všetky hnutelné, nehnuteľné veci, t.j. pozemky, rodinný dom, osobné motorové vozidlá, všetko zariadenie a vybavenie domácnosti, taktiež aj pohľadávky a cenné papiere na deviatich účtoch, dospel súd k záveru, že účastníci dohody o vyporiadaní BSM konali v úmysle ukrátiť možnosť upokojenia pohľadávky žalobcov voči G. H., manželovi žalovanej. Hlavným argumentom žalovanej, ktorou sa bránila proti žalobe, bolo to, že rozhodnutie vo veci 8C/36/2020 nie je právoplatné, a teda, podľa jej názoru, pohľadávka žalobcov nie je vymáhateľná. Avšak v priebehu tohto konania bola vec sp. zn. 8C/36/2020 právoplatne skončená

a rozsudok tunajšieho súdu vo výroku II., ktorým súd uložil (tam žalovanému) G. H. povinnosť zaplatiť žalobcom sumu 42.705,95 eur s príslušenstvom nadobudol právoplatnosť dňa 6.5.2024.

36. Ďalším argumentom zo strany žalovanej bolo to, že dohodou o vyporiadaní BSM uzatvorila z vážnych osobných dôvodov. V tomto smere však súd zdôrazňuje, že žalovaná, ktorá je v konaní zastúpená právnym zástupcom, bola tak v uznesení zo dňa 27.1.2023, ako aj v uznesení zo dňa 18.4.2023 poučená súdom o tom, že je jej povinnosťou uviesť rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, s tým, že na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd nemusí prihliadnuť a bola poučená o následkoch sudcovskej koncentrácie konania, avšak žalovaná neuviedla žiadne skutočnosti ani dôkazy na podporu svojich tvrdení, že dohodu o vyporiadaní BSM uzatvorila z vážnych rodinných dôvodov, preto súd má za to, že v tomto smere žalovaná neunesla dôkazné bremeno.

37. Rovnako tak súd dospel súd k záveru, že žalovaná neunesla dôkazné bremeno tvrdenia ohľadom skutočnosti, že ani pri náležitej starostlivosti nemohla vedieť o úmysle dlžníka, ktorá skutočnosť sa zo zákona predpokladá na tom základe, že je jej blízkou osobou - manželom (§ 116 Občianskeho zákonníka) a teda platí zákonná vyvrátená domnienka, že úmysel dlžníka (G. H., jej manžela) ukrátiť svojho veriteľa (žalobcov) poznala. V danom prípade žalovaná ani netvrdila, že by v čase uzatvorenia dohody o vyporiadaní BSM nemala vedomosť o tom, že G. H. – jej manžel uzatvoril so žalobcami zmluvu o dielo, že žalobcovia odstúpili od tejto zmluvy, a že prebieha súdne konanie na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 8C/36/2020, v ktorom si žalobcovia uplatňujú voči dlžníkovi – G. H. – jej manželovi, nárok zaplataenie 42.945,95 eur s príslušenstvom. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe zo dňa 17.2.2023 síce uviedla, že k zrušeniu BSM pristúpila z vážnych osobných dôvodov, avšak žiadne „vážne osobné dôvody“ v tomto vyjadrení, ale ani následne nešpecifikovala, neoznačila a ani nekonkretizovala. Neučinila tak ani po doručení uznesenia č.k. 3C/3/2023-157 zo dňa 18.4.2023, ktorým bola vyzvaná, aby sa v lehote 15 dní vyjadрила k vyjadreniu žalobcov zo dňa 29.3.2023 a ktorým bola riadne poučená v zmysle § 167 ods. 4 CSP o následkoch sudcovskej koncentrácie konania.

38. Teória procesného práva podmieňuje úspech strany sporu unesením dvoch bremien, ide o bremeno tvrdiť skutočnosti, ktoré môžu privodiť jeho úspech v spore a jednak dôkazné bremeno, t.j. tieto skutočnosti preukázať.

39. Uvedené ustanovenia stanovujú dôkaznú povinnosť strán v spore v konaní t.j. povinnosť označiť svoje tvrdenia a povinnosť predložiť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na stranách sporu. Dôsledkom toho, že tvrdenie strany nie je preukázané (v tom zmysle že súd ho nepovažuje za pravdivé), je pre stranu nepriaznivé rozhodnutie súdu.

40. Na tomto mieste súd zdôrazňuje, že strana sporu má procesnú povinnosť predložiť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas, v prípade porušenia povinnosti môže nastúpiť sankcia predpokladaná v § 153 ods. 2 a 3, prípadne aj iné právne následky. Procesný úkon nie je vykonaný včas, ak ho strana sporu mohla vykonať skôr (objektívne hľadisko), ak by konala starostlivo (subjektívne hľadisko). Ak neexistujú osobitné dôvody, v zásade platí, že predloženie skutkových tvrdení alebo dôkazných návrhov až na pojednávaní nie je včasné. Odsek 2 a 3 ust. § 153 zakotvuje sankciu zato, že strana sporu nespĺnila povinnosť uloženú v § 153 ods. 1. CSP (porov. rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 41Cob/218/2017 zo dňa 28.2.2018).

41. Súd tak uzatvára, že žalovaná v predmetnej veci neprodukovala žiadne konkrétne tvrdenia vo vzťahu k existencii (nejakých) vážnych osobných dôvodov, ktoré by vyžadovali nutnosť uzatvorenia dohody o vyporiadaní BSM s G. H., jej manželom – voči ktorému mali žalobcovia už v čase uzatvorenia tejto dohody o vyporiadaní BSM (31.5.2022) vymáhateľnú pohľadávku. Len pre poriadok súd na tomto mieste k námietke žalovanej, že žalobcovia nedisponujú vymáhateľnou pohľadávkou, poukazuje na judikatúru Najvyššieho súdu SR, podľa ktorej: „odporovateľnosť právnych úkonov je inštitút hmotného práva upravený v § 42a a § 42b Občianskeho zákonníka a neúčinnosť právneho úkonu je hmotnoprávnym následkom ukracujúceho charakteru tohto konania. Len zo skutočnosti, že k uspokojeniu pohľadávky veriteľa dôjde až v exekučnom konaní, nemožno vyvodzovať záver, že vymáhateľnou pohľadávkou je pohľadávka vykonateľná. Nemožno opomenúť, že v prípade úspešnosti veriteľa v konaní o odporovacej žalobe, môže dôjsť k dobrovoľnému plneniu dlžníka (a teda dôsledkom nemusí byť výkon rozhodnutia

- exekúcia). Niet sporu o tom, že účelom odporovacej žaloby je ochrana veriteľa.“ (porovnaj Uznesenie NS SR 1VCdo/1/2022 zo dňa 17.05.2022).

42. Sporové konanie je konaním kontradiktórnym, čo znamená, že tá strana sporu, ktorá z určitej skutočnosti vyvodzuje právne následky, musí tvrdiť skutočnosti a k tvrdeným skutočnostiam predložiť alebo označiť dôkazné prostriedky, inak nemôže byť úspešnou stranou v konaní. Aj pre toto sporové konanie treba zdôrazniť to, že súd nevystupuje v pozícii aktívneho vyšetrovateľa, ale v pozícii arbitra, ktorý zistí skutkový stav len z komponentov, ktoré do konania dodali sporové strany. Úlohou súdu nie je aktívne vyhľadávať skutkové zistenia a snažiť sa o poznanie „objektívnej“, či „materiálnej“ pravdy, ale zistiť skutkový stav v miere primeranej procesnej aktivite sporových strán. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania (teraz sporovej strane), ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí (pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Obo/52/2010 z 24. júna 2010).

43. V sporovom konaní majú sporové strany v prvom rade povinnosť tvrdenia a na podporu svojho tvrdenia v zmysle ustanovenia § 132 CSP sú povinní označiť dôkazy, ktoré majú prispieť k objasneniu veci a zároveň sú povinní predložiť ich súdu, ak to ich povaha pripúšťa. V ustanovení § 185 CSP je zavedený princíp formálnej pravdy, čo znamená, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov predložených stranami sporu. Súd sa tak nemusí dostať k úplnému zisteniu pravdy, vzhľadom na to, že si o spore môže urobiť svoj obraz iba v rozsahu, v akom mu ho vykreslia strany sporu, čoho dôsledkom je obmedzenie dôkaznej iniciatívy súdu a jej presun takmer bezvýhradne na strany sporu.

44. V danom prípade je potrebné konštatovať, že žalobcovia v tomto spore relevantným dôkazom preukázali, že v čase podania žaloby disponovali vymáhateľnou pohľadávkou voči G. H., manželovi žalovanej, a že k dohode o vyporiadaní BSM, uzatvorenej žalovanou a jej manželom G. H., došlo s úmyslom ukrátiť veriteľa (žalobcov), keďže je nesporné, že na základe uvedenej dohody o vyporiadaní BSM všetky hnutelné a nehnuteľné veci a taktiež pohľadávky, práva a povinnosti, ako aj peňažné prostriedky na peňažných účtoch v 9-tich peňažných ústavoch prešli do výlučného vlastníctva žalovanej. Súd pritom opätovne zdôrazňuje, že v prípade režimu blízkych osôb, teda u „blízkych“ nadobúdateľov sporného majetku Občiansky zákonník konštruuje vyvrátiteľnú domnienku, že úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa poznali a z povahy veci sa táto vedomosť prezumuje v čase uskutočnenia odporovateľného právneho úkonu. Žalovaná však v tomto smere nepredniesla žiadne relevantné skutkové tvrdenia a nepredložila žiaden hodnoverný dôkaz, na základe ktorého by bolo možné posúdiť nárok žalobcov ako neoprávnený.

45. To boli podstatné dôvody, ktoré viedli súd k záveru, že podaná žaloba je v celom rozsahu opodstatnená, a preto jej súd v celom rozsahu vyhovel.

46. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a 262 ods. 1 CSP tak, že žalobcom, ktorí boli v tomto konaní v plnom rozsahu úspešní, priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením o právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v dvoch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech rozhodnutie bolo vydané.

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.